

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. — Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (insetate) uredništvo in upravništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravništvo je v Ptuj v gledališkem poslopju. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Stev. 15.

V Ptuj v nedeljo dne 23. julija 1905.

VI. letnik.

Vabilo na naročbo in opomin.

Naprednjake in naše somišlenike uljudno vabimo na novo naročbo, stare naročnike pa prosimo, da ob pravem času ponovijo naročnino in zaostalo plačajo, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke.

„Štajerc“

velja za na dom z pošiljanjem po pošti: za celo leto K 2.—, za pol leta K 1.—. Posamezna številka stane samo 6 vinarjev.

Naroča se lahko z vsakim dnevom in se mora naročnina takoj na upravništvo vposlati, drugače se ne oziramo na dotično naročilo. Kdo še lista ne pozna, pošlje se mu en list na ogled.

Upravništvo „Štajerca.“

„Svoji k svojim.“

„Kdor je pravi prijatelj človeštva, ta ne more biti sebičnejš.“
Herder.

Da so takozvani voditelji slovenskega ljudstva do skrajnosti sebični, to je stara resnica, a naše ljudstvo tega v lastno svojo škodo noče verjeti!

Ubogo, zaslepljeno ljudstvo, od spredi in od zadaj te lovijo v svoje zanjke, od spredi in od zadaj ti nastavlja svojo limanico, ti pa tavaš kakor v temi tem zanjkam, tem limanicam nasproti! Je li ti po tem takem čuditi, da se v njih ujameš, da jih njih obtičiš?

Nihče te ne opominja, nihče te ne svari pred tvojimi hinavskimi voditelji, ki te zasledujejo, kakor lovec zasleduje divjačino.

Kako spretni pa so ti lovci — voditelji v izkoriščevanju ljudstva in kako znajo svoje namene prikriti, to hočemo koliko toliko s temi vrstami pojasniti.

Pred nekoliko leti ni vedel na celém Slovenskem nobenen kmet, kaj je konzum.

V zadnjih letih pa se je podučil prav temeljito o tem!

V to ali drugo faro poslal se je mlad, neizkušen kaplan, kateri je trgal morda sebi in pa svojim roditeljem na ljubo lepo število let hlače po šolskih klopih, poslal se, da bi — duše pasel. Pa kaj je takemu mlademu gospodeku mar za duše izročenih mu — ovčic?

Cel čas svojega življenja moral je biti pokoren, moral se upogniti željam družih, sedaj pa, sedaj si misli, da je prišel vendar enkrat čas, ko bode on ukazoval, o n z drugimi tako postopal, kakor se je ravnilo do sedaj ž njim.

Verska brezbržnost ljudstva mu takoj poruši tiste nade, katere je znabiti — rečemo in pišemo z n a b i t i — gojil v bogoslovnici, poruši mu upanje, da bi zamogel izza prižnice uplivati tako na ljudstvo, kakor je njegova vroča želja. In ker toraj na duševnem polju ne zamore nastopati napram ljudstvu tako, kakor bi on rad, spravi se na drugo polje, povspe se, rečimo na — gospodarstveno stališče!

Da, kar se tiče plačil in gmotnih teženj, v teh je, si misli tak gospodek, kmet najbolj občutljiv in s tem je zadel seveda v cilj!

„Svoji k svojim“ zakliče kar naenkrat ljudstvu, „držimo skupaj, ker nas je rodila kmečka mati, kaj nam treba gospode, kaj mestjanov in tržanov? Blago, ki nam prodaje trgovec, to si lahko naročimo sami